

Lectio v.

IN Scriptura sancta millenarius numerus pro unitate solet intelligi. Hinc etiam Psalmista ait: Verbi, quod mandavit in mille generationes: cum profecto constet, quod ab ipso mundi exordio usque ad Redemptoris adventum per Evangelistam non amplius quam septuaginta & septem propagans numerentur. Quid ergo millenario numero, nisi ad proferendam novam sobolem perfecta universitas prescrite generationis exprimitur? Hinc & per Joannem dicitur: Et regnabunt cum eo mille annis: qui videlicet regnum sancte Ecclesie universitatis perfectione solidatur.

R. Paucitas dierum modicum finitur brevi: dimitte me Domine, ut plangam paululum dolorem meum, & Antequam vadam ad terram tenebrosam, & operam mortis caligine. **V.** Manus tue Domine fecerunt me, & plasmaverunt me totum in circuitu, & sicrepente precipitas me? Antequam vadam.

Lectio vi.

Quia vero monas decies multiplicata in denarium dicitur, denarius per semetipsum ductus in centenarium dilatatur; qui

rursus per denarium ductus, in millenarium tenditur: cum ab uno incipimus, ut ad millenarium venimus, quid hoc loco unius appellatio, nisi bene vivendi initium: quid millenarii numeri amplitudine, nisi ejusdem bonae vite perfectio designatur? Cum Deo autem contendere est, non ei tribuere, sed sibi gloriam suae virtutis arrogare. Sed sanctus vir conspiciat, quia & qui summa iam dona percipit, si de acceptis extolliat, cuncta quae acciperat, amittit.

R. Non abscondas me Domine a facie tua: manum tuam longe fac a me: **V.** Et formido tua non me terreat. **V.** Corripe me Domine in misericordia, non in furore tuo, ne forte ad nihilum redias me. Et formido. Gloria Patri. Et formido.

R. **Vii.** Quis mihi tribuat, ut in inferno protegas me, & abscondas me, donec pertranseat furor tuus Domine, nisi tu, qui solus es Deus? **V.** Et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei. **V.** Numquid sicut dies hominis dies tui, ut quaras iniquitatem meam: cum sit nemo, qui de manu tua possit eruire? Et.

R. **viii.** Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: **V.** Sanctus, sanctus, sanctus,

cus, Dominus Deus Sabaoth: **V.** Pena est omnis terra gloria ejus. **V.** Tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

FERIA SECUNDA.
De libro Job.Lectio i.
Cap. 27.

Addidit quoque Job, assumens parabola suam, & dixit: Vivit Deus, qui abstulit iudicium meum, & Omnipotens, qui ad amaritudinem adluxit animam meam. Quia donec superest halitus in me, & spiritus Dei in naribus meis, non loquentur labia mea iniquitatem, nec lingua mea meditabitur mendacium. Absit a me, ut iustus vos esse iudicem: donec desiciam, non recedam ab innocentia mea.

R. Versa est in luctum cithara mea, & organum meum in vocem flentium: **V.** Parce mihi Domine: nihil enim sunt dies mei. **V.** Cuius mea denigrata est super me, & ossa mea aruerunt. Parce.

Lectio ii.

Iustificatiorem meam, quam coepi tenere, non deseram: neque enim reprehendit me cor meum in omni vita mea. Sit ut impius inimicus meus: & adversarius meus, quasi iniquus. Quae est enim spes hy-

poritae, si avare rapiat, & non liberet Deum animam ejus? Numquid Deus audiet clamorem ejus, cum venerit super eum aenescita? Aut poterit in omnipotentia delectari, & invocare Deum omni tempore?

R. Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui, & Et calamitas quam patior, in statera. **V.** Quasi arena maris haec gravior appareret, unde & verba mea dolore sunt plena. Et.

Lectio iii.

Docetis vos per manum Dei qui Omnipotens habeat, nec abscondam. Ecce vos omnes nostis, & quid sine causa vana loquimini: Haec est pars hominis impij apud Deum, & hereditas violentorum, quam ab Omnipotente suscipiant. Si multiplicati fuerint filij ejus, in glacio erunt, & nepotes ejus non saturabuntur pane. Qui reliqui fuerit ex eo, sepelientur in interitu, & viduae illius non plorabunt. **V.** Quare detraxistis sermonibus veritatis: ad increpandum verba componitis, & subvertere nitimini amicum vestrum? **V.** Veritatem, quae cogitatis, explerate: & non inventis in lingua mea iniquitatem. Veruntamen. Gloria Patri. Veruntamen.

De libro Job.

Lectio I. Cap. 28. b.

Sapientia ubi invenitur?
 & quis est locus intelligentiæ? Nescit homin

```

    primum ejus, nec invenitur in terra suavitur viventium.
    Abyssus dicit: Non est in me: & mare loquitur: Non est mecum. Non dabitur aurum obrizum pro ea, nec appendetur argentum in commutatione ejus. Non conferetur tinctis Indiarum coloribus, nec lapidi sardonio pretiosissimo, vel saphiro.
```

28. Induta est caro mea putredine, & sordibus pulveris cutis mea aruit, & contracta est. *29.* Meménto mei Domine, quoniam ventus est vita mea: *30.* Dies mei velociter transierunt, quam à te extente tela succiditur, & consumpsit tempus absque ulla spe. Meménto

Lectio II.

Non adequabitur ei aurum vel vitrum, nec commutabuntur pro ea vasa auri: Excelsa & eminentia non memorabuntur comparatione ejus: trahitur autem sapientia de oculis. Non adequabitur ei topazius de Æthiopia, nec tinctura mundissimæ componetur. Unde ergo sapientia venit & quis est locus intelligentiæ? Abscondita est ab ocu-

lis omnium viventium, volucres quoque caeli later. Perditio & mors dixerunt: Auribus nostris audivimus famam ejus.

32. Paucitas dierum mediorum finietur brevi: dimitte me Domine, ut plangam paululum dolorum meum, *33.* Antequam vadam ad terram tenebrosam, & operam mortis caliginem. *34.* Manus tue Domine fecerunt me, & plasmaverunt me totum in circuitu, & sic repente precipitas me. Antequam.

Lectio III.

Deus intelligit viam ejus, & ipse novit locum illius. Ipse enim fines mundi intuetur: & omnia quæ sub celo sunt, respicit. Qui fecit ventis pondus, & aquas appendit in mensura. Quando ponebat pluvias legem, & viam procellis sonantibus: tunc vidit illam, & enervavit, & preparavit, & investigavit. Et dixit homini: Ecce timor Domini, ipsa est sapientia: & recedere à malo, intelligentia.

35. Non abscondas me Domine à facie tua: manum tuam longè fac à me: *36.* Et formido tua non me tereat. *37.* Corripe me Domine in misericordia, non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. Et formidolonia Patri. Et formido.

FE.

De libro Job.

Lectio I. Cap. 31.

Pepigi focum cum oculis meis, ut ne cogitarem quidem de virgine. Quam enim partem haberet in me Deus desuper, & hereditatem Omnipotens de excelsis? Numquid non perditio est iniquo, & alienatio operantibus in justitiam? Nonne ipse considerat vias meas, & cunctos gressus meos dinumerat? Si ambulavi in vanitate, & festinavi in dolo pes meus: appendat me in stratera justa, & sciat Deus simplicitatem meam.

32. Quis mihi tribuat, ut in inferno protegas me, & abscondas me, donec pertranseat furor tuus Domine, nisi tu qui solus es Deus? *33.* Et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei. *34.* Numquid sicut dies hominis, dies tui, ut i quaras iniquitatem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erui? Et constituas.

Lectio II.

Si declinavit gressus meus de via, & si secutum est oculus meos cor meum, & si manibus meis adhasit macula: seram, & alius comedat: & progenies mea eradicetur. Si decipulum est cor meum super muliere, & si ad ostium amici mei insidia-

tus sum: scortum alterius sit uxor mea, & super illam incurverit alii. Hoc enim nefas est, & iniquitas maxima. Ignis est usque ad perditionem devorans, & omnia tradicans genimina.

35. Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui: *36.* Et calamitas quam patior, in stratera. *37.* Quasi arena maris hæc gravior appareret, undè & verba mea dolore sunt plena. Et.

Lectio III.

Si contempsit subire iudicium cum servo meo, & ancilla mea, cum disceptarent adversum me. Quid enim faciam cum surrexerit ad iudicandum Deus? & cum quaesierit, quid respondebo illi? Numquid non in utero fecit me qui & illum operatus est: & formavit me in vulva unius? Si negavi, quod volebant, pauperibus, & oculos viduarum expectaveram feci. Si comedi bucellam meam solus, & non comedit pupillus ex ea: quia ab infantia mea crevit mecum miseratio, & de utero matris meæ egressa est necum.

38. Quare detraxisti sermonibus veritatis: ad increpandum verba componitis, & subvertere iustitiam amici vestrum? Verumtamen quæ cogitastis, explete. *39.* Quod justum est, iudicate, & non invenietis in-

Hj lin-

lingua mea iniquitatem. Veruntamen. Gloria Patri.

FERIA QUINTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 38.

Respondens autem Dominus Job de turbine, dixit: Quis es iste involvens sententias sermonibus imperitis? Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogabo te, & responde mihi. Ubi eras quando ponebam fundamenta terre? indica mihi si habes intelligentiam. Quis posuit mensuras ejus, si nosti? vel quis extendit super eam lineam? Super quo bases illius solidatae sunt? aut quis demisit lapidem angularem ejus, cum me laudarent simul astra matutina, & jubilarent omnes filii Dei?

Si bona suscepimus de manu Dei, mala autem quare non sustineamus? Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum. Nudus egressus sum de utero matris meae, & nudus revertar illuc. Dominus.

Lectio ij.

Quis conclusit ostium matris, quando erumpēbat quasi de vulva procedens? Cum ponerem nubem vestimentum ejus, & caligine

illud quasi pannis infantiae obvolverem? Circumdedit illud terminis meis, & posui vectem, & ostia; & dixi: Usque huc venies, & non procedes amplius, & hic confringes tumētes fluctus tuos. Numquid post ortum tuum praecepisti diluclulo, & ostendisti aurorae locum suum? & tenuisti concūctus extremae terrae, & excussisti impios eis car-

Antequam comedam supposito, & tanquam inundantes aquae, sic rugitus meus: quia timor quem timebam, evenit mihi, & quod ver-bar, accidit: nonne dissimulavi? nonne simili? nonne quievi? Et venit super me indignatio. Ecce non est auxilium mihi in me, & necessarii quoque mei recesserunt a me. Et.

Lectio iij.

Restimetur ut lutum signaculum, & stabit sicut vestimentum: auferetur ab impiis lux sua, & brachium excelsum confringetur. Numquid ingressus es profunda maris, & in novissimis abyssis deambulasti? Numquid aperta sunt tibi porta mortis, & ostia tenebrosa vidisti? Numquid considerasti latitudinem terrae? indica mihi, si nosti omnia, in qua via lux habitet, & tenebrarum quis

lo-

Lectio ij.

locus sicut ducas unumquodque ad terminos suos, & intelligas scimitas domus ejus.

Quare detraxisti sermonibus veritatis: ad increpandum verba componitis, & subvertere nitimini ancima vestrum? Veruntamen quae cogitastis, explete. Quod justum est, iudicate, & non inveniētis in lingua mea iniquitatem. Veruntamen. Gloria Patri.

Veruntamen.

FERIA SEXTA.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 40.

Respondens autem Dominus Job de turbine, dixit: Accinge sicut vir lumbos tuos, interrogabo te, & indica mihi. Numquid iratum facies iudicium meum, & condemnabis me, ut tu justificeris? Et si habes brachium sicut Deus, & si voce simili tonas? Circūda tibi decorem, & in sublime erigere, & esto gloriosus, & speciosus induere vestibus.

Indura est caro mea putredine, & sordibus pulveris: cutis mea aruit, & contracta est. Memento mei Domine, quoniam ventus est vita mea. Dies mei velociter transierunt, quam a textente vela succi dunt, & consumpti sunt absque ulla spe. Memento.

Disperge superbos in furore tuo, & respiciens omnem arrogantem humilia. Respice cunctos superbos, & confunde eos, & contere impios in loco suo. Absconde eos in pulvere simul, & facies corum demerge in foecum: & ego confitebor quod salvare te possit dextera tua. Ecce, Behemoth, quem feci tecum, forum quasi bos comedit: & fortitudo ejus in lumbis ejus, & virtus illius in umbilico ventris ejus. Paucitas dierum meorum finietur brevi, dimitte me Domine, ut plangam paululum dolorem meum, Antequam vadam ad terram tenebrorum, & operam mortis calligine. Manus tuae Domine fecerunt me, & plasmaverunt me totum in circuitu, & sic repente praecipitas me? Antequam.

Lectio ij.

Cap. 42.

Respondens autem Job Domino, dixit: Scio quia omnia potes, & nulla te latet cogitatio. Quis est iste, qui celat consilium absque scientia? Ideo insipienter locutus sum, & quae ultra modum excederent scientiam meam. Audi, & ego loquar: interrogabo te, & responde mihi. Auditus auris audivi te, nunc autem oculus meus videt te. Idcirco

H 6 co

co ipse me reprehendo, & ago poenitentiam in favilla & cinere.

Non abscondas me Dómine a facie tua : manum tuam longè fac à me : Et formido tua non me terreat.

Corripie me Dómine in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad nihilum redigas me. Et formido.

Gloria Patri. Et formido.

S A B B A T O.

De libro Job.

Lectio i.

Cap. 42. b

Postquam autem locutus est Dóminus verba hæc ad Job, dixit ad Eliphaz Thenanitem : Iratus est furor meus in te, & in duos amicos tuos, quoniam non estis locuti coram me rectum, sicut servus meus Job. Súmite ergo verbis septem tauros, & septem arctos, & ite ad servum meum Job, & offerete holocaustum pro vobis : Job autem servus meus orabit pro vobis : faciem ejus suscipiam ut non vobis imputetur stulticia : neque enim locuti estis ad me recta, sicut servus meus Job.

Quis mihi tribuat, ut in inferno protegas me, & abscondas me, donec pertranseat furor tuus Dómine ? nisi tu qui solus es Deus ? Et constituas mihi tempus, in quo recorderis mei. Numquid sicut dies

hominis, dies tui : ut quaras iniquitatem meam, cum sit nemo, qui de manu tua possit eruire ? Et constituas.

Lectio ij.

A Bierunt ergo Eliphaz Themanites, & Baldad Sábites, & Sophar Naamathites, & fecerunt sicut locutus fuerat Dóminus ad eos, & suscepit Dóminus faciem Job : Dóminus quoque conversus est ad poenitentiam Job ; cum oraret ille pro amicis suis. Et addidit Dóminus omnia quæcumque fuerant Job, duplicia. Venerunt autem ad eum omnes fratres sui, & universæ sorores suæ, & cuncti qui noverant eum prius, & comederunt cum eo panem in domo ejus : & moverunt super eum caput, & consolati sunt eum super omni malo quod intulerat Dóminus super eum : & deriderunt ei unusquisque ovem unam, & inaurum auream unam.

Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui, Et calamitas quam patior in statéra. Quasi arena maris hæc gravior appareret, undè & verba mea dolere sunt plena. Et.

Dominus autem benedixit novissimis Job magis quam principio ejus. Et facta sunt ei quatuordecim

DOMINICA IIII
Septembris.

In primo Nocturno.

Incipit liber Tobie.

Lectio i.

Tobias ex tribu & civitate Nephthali (que est in superioribus Galilæe supra Naasson, post viam que ducit ad Occidentem, in sinistro habens civitatem Sepher) cum captus esset in diebus Salmansar regis Assyriorum, in captivitate tamen positus, viam veritatis non deseruit : ita ut omnia, que habere poterat, quotidie captivis fratribus, qui erant ex ejus genere, impartiret. Cùmque esset junior omnibus in tribu Nephthali, nihil tamen puerile gessit in opere.

Peto Dómine, ut de vinculo improperii hujus absolvas me, aut certe desuper terram eripias me : Ne reminiscaris delicta mea vel paréntum meorum, neque vindictam sumas de peccatis meis : quia eruis sustinentes te Dómine. Omnia enim judicia tua iusta sunt, & omnes viæ tuæ misericórdia & veritas : & nunc Dómine memento mei. Ne reminiscaris.

Lectio ij.

Enique cum irent omnes ad vitulos aureos, quos Jeroboam fecerat rex

isim millia ovium, & sex millia camelorum, & mille juga bovum, & mille asine. Et fuerunt ei septem filii, & tres filie. Et vocavit nomen unius Diem, & nomen secundæ Cassiam, & nomen tertiæ Cornustibi. Non sunt autem inventæ mulieres speciosæ sicut filia Job in universa terra : deditque eis pater suus hereditatem inter fratres eorum. Vixit autem Job post hæc centum quadraginta annis, & vidit filios suos, & filios filiorum suorum, usque ad quartam generationem, & mortuus est senex & plenus dierum.

Quare detraxistis sermonibus veritatis, ad increpandum verba componitis, & subvertere nitimini amicum vestrum ? Verumtamen quæ cogitastis, explete. Quod justum est, judicæte : & non inventis in lingua mea iniquitatem. Verumtamen.

Gloria Patri. Verumtamen.

S A B B A T O.

Ante Dominicam tertiam

Septembris.

Ad Magnificas, Antiphona.

Ne reminiscaris Dómine delicta mea, vel paréntum meorum : neque vindictam sumas de peccatis meis.